

никаква грѣшка щѣхъ да заплатя съ живота си!... Друго нѣшо е тукъ въ горитѣ, милий ми... Тукъ свобода и правда царува... За моята малка услуга къмъ тебе, ти ми подари, твоята дружба... Азъ съмъ щастливъ, обичний ми Топтигане, щастливъ, много щастливъ!... — думалъ Цибуль и гладилъ съ ржка лицето на своя косматъ другарь.... А Топтиганъ добродушно се усмихвалъ и на всѣка дума климвалъ съ глава, сѣкашъ искалъ да каже: „Вѣрно, много вѣрно. И азъ сѫщо съ тебе съмъ честитъ, добрий ми Цибуле, честитъ, безкрайно честитъ....“

Г. Пѣйчевски.

Дружба между животнитѣ.

(По статинтѣ на професоръ В. Гесъ).

Мнозина мислятъ, че само човѣците могатъ да завѣрзватъ *дружба* помежду си; че само хората си помогатъ единъ на други въ бѣда и защищаватъ по-слабитѣ; но това не е истина.

Животните сѫщо се сдружаватъ, обикватъ се едно друго; милостиви сѫ къмъ по-слабитѣ, тѣжатъ, кога сѫ раздѣлени и т. н. Ето ви нѣколко примѣри изъ дружбата между животнитѣ: